

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ เขตเมืองสุพรรณบุรี

อุมาพร อุดมทรัพยากร^{*} รำไพ สุขสวัสดิ์ณ อยุธยา^{**} วิไล ฤศลวิคิษฐ์กุล^{***}
และชาครุวรรณ เหมะธรา^{***}

1. คำนำ

ด้วยในปัจจุบันนี้ประเทศไทยต่าง ๆ กำลังประสบปัญหาการเพิ่มประชากรผู้สูงอายุ และมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเจริญก้าวหน้าในทางการแพทย์และสาธารณสุข รวมทั้งผลลัพธ์ของการวางแผนครอบครัว ส่งผลให้ผู้สูงอายุมีอายุขัยเฉลี่ยสูงและเพิ่มจำนวนขึ้น อย่างรวดเร็ว สำหรับประเทศไทยก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน (นภาร พ ชโยธรณ จอน โนเตล และคิริวรณ ศิริบุญ, 2534: 94-95) ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้สถานภาพของผู้สูงอายุในครอบครัวและสังคมลดต่ำลง ผู้สูงอายุจำนวนมากไม่น้อยถูกทอดทิ้งให้ใช้ชีวิตอยู่ตามลำพัง (นภาร พ ชโยธรณ และมาลินี วงศ์สิทธิ์, 2530: 211) อีกทั้งประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายและสมองเสื่อมถอยลง จึงมีความสามารถในการทำงานและการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ลดลง ผู้สูงอายุบางคนไม่สามารถปรับตัวต่อภาวะวิกฤต นี้ได้ จะส่งผลต่อภาวะอารมณ์และจิตใจ เกิดอาการวิตกกังวล เศร้าเหงา หวาดระแวง มีภาวะเครียด ทางจิตใจและแสดงพฤติกรรมกดดอย (ศรีเรือน แก้วกังวາล, 2530) ลิ่งเหล่านี้ขัดขวางต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขของผู้สูงอายุ

การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งหวังที่จะศึกษาถึงระดับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี เพื่อเป็นประโยชน์ในการหากลวิธีในการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ให้เป็นผู้สูงอายุที่มีความพึงพอใจในชีวิตบันปลายต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัยนี้ เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจในชีวิตบันปลายต่อไป

* ศูนย์วิจัย คณะแพทยศาสตร์ ร.พ.รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

** ภาควิชาชีวสัตว์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

*** ภาควิชาพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ใจในชีวิต (Life Satisfaction) และเพื่อสร้างรูปแบบ (Model) คาดผลกระทบทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ

2. วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปที่มีรายชื่อปรากฏอยู่ในทะเบียนราษฎรของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ทำการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม 2 ขั้นตอน (Two-stages cluster sampling) ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น 319 คน เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ที่บ้านของผู้สูงอายุ ระหว่าง 1 ธันวาคม 2536 ถึง 15 มกราคม 2537 เนื้อหาที่ศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ โดยอาศัยแนวคิดของนิวการ์滕 (Neugarten) ที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุโดยตรง ซึ่งครอบคลุมหัวด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม เครื่องมือที่ใช้ได้จากการประยุกต์แบบลัมภาษณ์ที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดของนิวการ์滕 (Neugarten, Havighurst and Tobin, 1961) และฉบับที่แปล เป็นภาษาไทยของ ครีเรือน แก้วกังวะล (2530) โดยนำมาดัดแปลงและเพิ่มเติม และให้ผู้เชี่ยวชาญพัจารณา ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และนำไปทดลองใช้ หากความเที่ยง (Reliability) ได้ 0.72

สถิติที่ใช้ในการศึกษาลักษณะการกระจายของข้อมูลทั่วไป และระดับความพึงพอใจในชีวิต โดยการหาค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิต โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียรสัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman rank correlation coefficient) และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตและทดสอบรูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น

3. ผลการวิจัย

3.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มที่ศึกษา

ผู้สูงอายุ มีอายุเฉลี่ย 72.57 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.91 ปี ส่วนใหญ่ เป็นหญิง ร้อยละ 61.8

ระดับการศึกษา ป.1-ป.4 ร้อยละ 51.1 ไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 27.9 แต่งงานและอยู่กับคู่สมรส ร้อยละ 53.3 หน้ายา หย่า แยก ร้อยละ 37.0 ค่าผ้าถุงฐานของรายได้ 1,250 บาท ส่วนเบี่ยงเบนค่าอโภค 710 บาท

3.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในชีวิต

ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจในชีวิตระดับดีเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.5 พึงพอใจในชีวิตระดับดีมาก ร้อยละ 22.0 ไม่พึงพอใจในชีวิต ร้อยละ 24.8 และไม่พึงพอใจในชีวิตอย่างมาก ร้อยละ 2.7 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุจำแนกตามระดับความพึงพอใจในชีวิต

ระดับความพึงพอใจในชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
พึงพอใจในชีวิตดีมาก	70	22.0
พึงพอใจในชีวิตดี	161	50.5
ไม่พึงพอใจในชีวิต	79	24.8
ไม่พึงพอใจในชีวิตอย่างมาก	9	2.7
รวม	319	100.0

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิต

ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กับความพึงพอใจในชีวิต ได้แก่ ตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ คือ รายได้ ภาวะสุขภาพ กิจกรรมในการดำเนินชีวิต ระดับการศึกษา อายุ และสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียรลันเท่ากับ 0.5336, 0.4051, 0.3890, 0.3755, 0.2246 และ 0.2010 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงคุณภาพ คือ ความพอกใจในฐานะการเงิน สถานภาพสมรส และเพศ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมนเท่ากับ 0.2949, 0.2326 และ 0.2050 ตามลำดับ

5. การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์

จากการวิเคราะห์รูปแบบเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ ได้ผลการวิเคราะห์จำแนกตามปัจจัย ดังนี้

สถานภาพสมรส ความพอกใจในฐานะการเงิน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ภาวะสุขภาพ และกิจกรรม ในการดำเนินชีวิต มีผลกระทบทางตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ

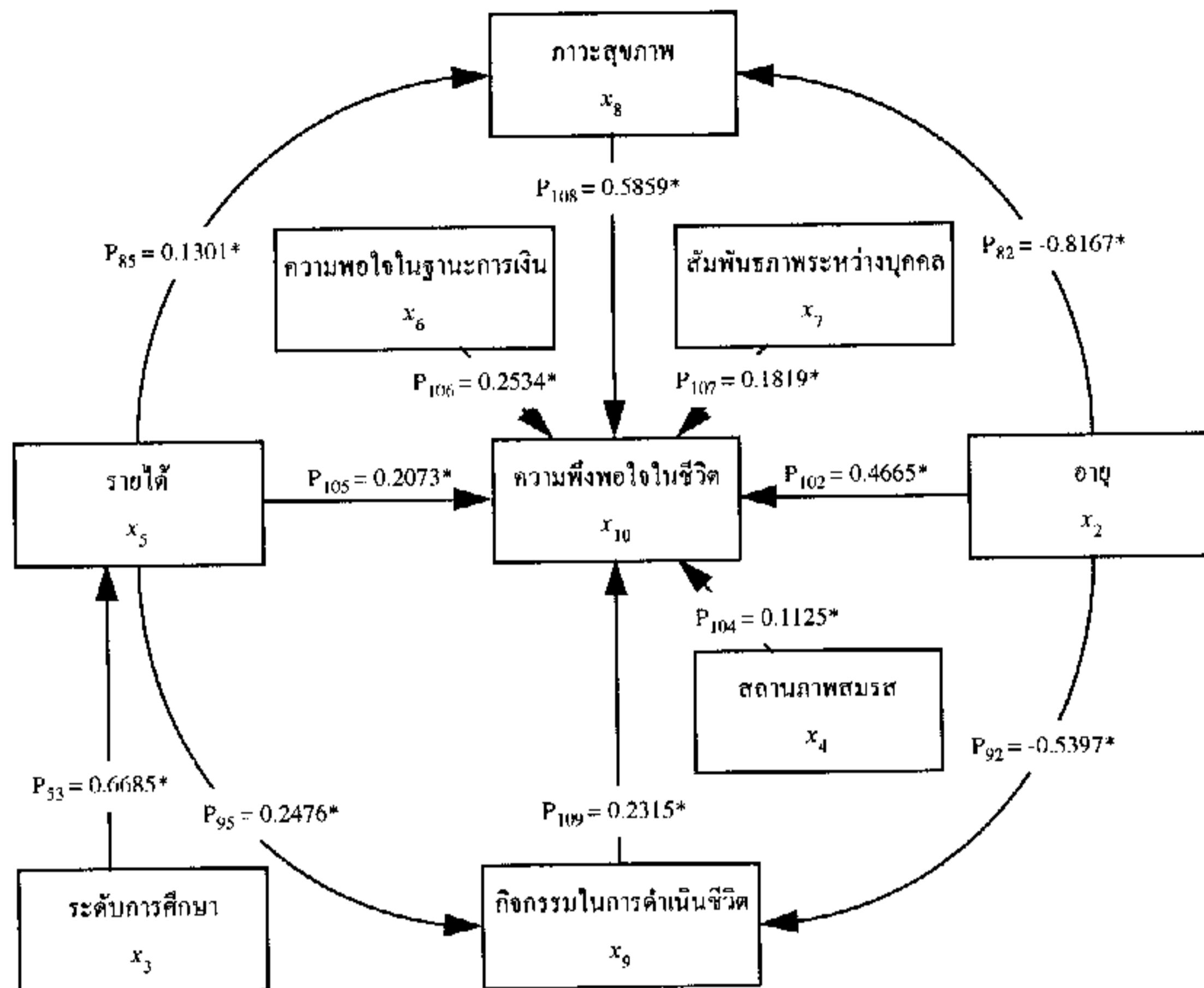
ระดับการศึกษา มีผลกระทบทางอ้อมต่อความพึงพอใจในชีวิต โดยผ่านรายได้

รายได้และอายุ มีผลกระทบทางตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ และมีผลกระทบทางอ้อมต่อความพึงพอใจในชีวิต โดยผ่านภาวะสุขภาพและกิจกรรมในการดำเนินชีวิต

จากผลการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์สามารถหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ครึ่งแรก ผลกราบทรวม ผลกราบททางตรงและผลกราบททางอ้อม พบว่า ค่าความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดทุกคู่แตกต่างกันไม่เกิน 0.05 (ส่วนที่ 6 ในตารางที่ 2) จึงสรุปได้ว่ารูปแบบเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุที่ปรับปรุงใหม่แล้วนี้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุด ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ครึ่งแรก ผลกราบททางตรง/ทางอ้อม และ ผลกราบทรวม

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ครึ่งแรก	ผลกราบท			ความแตกต่างระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ครึ่งแรก กับปรับปรุงใหม่
		ทางตรง	ทางอ้อม	รวม	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6) = (2) - (5)
x_5x_3	0.6685	0.6685	-	0.6685	0.0000
x_8x_2	-0.8472	-0.8167	-0.0312	-0.8479	0.0007
x_8x_5	0.3219	0.1301	0.1918	0.3219	0.0000
x_9x_2	-0.5979	-0.5397	-0.0593	-0.5990	0.0011
x_9x_5	0.3743	0.2476	0.1268	0.3744	-0.0001
$x_{10}x_2$	0.2246	0.4665	-0.2174	0.2491	-0.0245
$x_{10}x_4$	0.2326	0.1125	0.1214	0.2339	-0.0013
$x_{10}x_5$	0.5336	0.2073	0.3304	0.5377	-0.0041
$x_{10}x_6$	0.2949	0.2534	0.0338	0.2872	0.0077
$x_{10}x_7$	0.2010	0.1819	0.0171	0.1990	0.0020
$x_{10}x_8$	0.4051	0.5859	-0.2106	0.3753	0.0298
$x_{10}x_9$	0.3790	0.2315	0.0981	0.3296	0.0494

แผนภูมิ 1 รูปแบบเส้นทางความสัมพันธ์ (ที่ปรับปรุงแล้ว) ของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ

6. วิจารณ์และสรุป

ปัจจัยที่มีผลกระทบทางตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ คือ ภาวะสุขภาพ อายุ ความพอใช้ในฐานะการเงิน กิจกรรมในการดำเนินชีวิต รายได้ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และสถานภาพสมรส ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้สูงอายุควรให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อสุขภาพของผู้สูงอายุ และเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในครอบครัวและชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุควรจัดการอบรมเรื่องการเตรียมพร้อมเข้าสู่วัยสูงอายุแก่ประชาชนและผู้สนใจทั่วไป ควรจัดให้มีบริการการตรวจสุขภาพผู้สูงอายุทั้งในโรงพยาบาล สถานอนามัย และควรมีโครงการหน่วยเคลื่อนที่สำหรับผู้สูงอายุตามบ้านที่ให้บริการที่ผสมผสานทั้งการตรวจร่างกายและการส่งเสริมสุขภาพ โดยให้ระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในวัยสูงอายุ การปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับวัย

การป้องกันหรือหลีกเลี่ยงจากสาเหตุของการเกิดโรคที่พบบ่อยในวัยสูงอายุ อีกทั้งการเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุที่มีปัญหาสุขภาพและต้องอยู่คนเดียวหรือยากจน

ควรส่งเสริมให้ผู้สูงอายุปฏิบัติกิจกรรมประจำวันด้วยตนเองให้มากที่สุด เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพึ่งตนเองและการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ควรสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้สูงอายุ สุกหลาน และครอบครัวให้แน่นแฟ้นและคงอยู่ตลอดไป ควรให้ความรัก การช่วยเหลือ ดูแล เอาใจใส่ และเสริมกำลังใจ แด่ผู้สูงอายุให้เป็นผู้ที่มีความพึงพอใจในบัน្តปลা�ຍชีวิต

บรรณานุกรม

นาพร ชัยวรรณ, จอนน์ โนเดล, ศิริวรรณ ศิริบุญ. 2534. ประชากรผู้สูงอายุไทย : ลักษณะทางประชากรและสังคมจากแหล่งข้อมูลทางการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นาพร ชัยวรรณ และมาลินี วงศ์สิทธิ์. 2530. ปัญหาผู้สูงอายุในประเทศไทย : ผลการวิจัยเบื้องต้น. การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 26-27 พฤศจิกายน 2530.

ศรีเรือน แก้วกัنجวัล. 2530. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล.

ศรีเรือน แก้วกัنجวัล. 2530. คู่มือการให้แบบทดสอบ LSTA (ความพอใจในชีวิต) และ Life Experience Test (พฤติกรรมจิต-สังคม) สำหรับผู้สูงอายุ. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

Neugarten BL, Havighurst RJ and Tobin SS. 1961. *The Measurement of Life Satisfaction*. *Journal of Gerontology*. 134: 134-143.